

Betænkning

over

I. forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat) og

II. forslag til lov om kommunal indkomstskat.

(Afgivet af udvalget den 13. marts 1967).

Udvalget har i 34 møder fortsat den af det tilsvarende folketingsudvalg i folketingsåret 1965-66 påbegyndte behandling af lovforslagene, jfr. det tidligere udvalgs beretning af 20. september 1966. Udvalget har herved bemærket sig de ændringer, der ved genfremsættelsen var indarbejdet i lovforslagene, jfr. bemærkningerne hertil.

Udvalget har haft en række samråd med finansministeren og indenrigsministeren og har modtaget skriftlige henvendelser fra

Assurandør-Societetet.
 Butikshandelens Fællesråd.
 Bymæssige Kommuner.
 Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. Juni 1875, Tobaksindustrien.
 Dansk Kvindesamfund.
 Dansk Kvindesamfunds Ungdomskreds.
 De samvirkende Invalideorganisationer.
 De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark.
 Den danske Købstadforening.
 Erhvervenes fællesudvalg om skattespørgsmål.
 Frederiksberg kommune.
 Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer — FTF.
 Initiativudvalget for enlige skatteborgere.
 Kreditforeningernes stående fællesudvalg.
 Københavns kommune.
 Landsforeningen Sammenslutningen af Erhvervshæmmede fra Frihedskampen.
 Jens Lynning-Hansen, Risskov.
 Niels Skovgaard, København.

En del af de anførte organisationer og firmaer m. v. har tillige haft foretræde for udvalget.

Udvalget har stillet en række spørgsmål til finansministeren og indenrigsministeren, hvis skriftlige besvarelse af spørgsmålene tillige med den væsentligste del af det i øvrigt for udvalget foreliggende materiale vil blive optrykt i et særligt bilagshæfte. *)

Under udvalgsbehandlingen har finansministeren, henholdsvis indenrigsministeren, stillet de nedenstående ændringsforslag, der er tiltrådt af et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget). Der henvises herom til bemærkningerne til de enkelte ændringsforslag.

Udvalget har under sin behandling af lovforslagene drøftet en række spørgsmål vedrørende andre elementer i den skatte-reform, der agtes gennemført i forbindelse med gennemførelsen af lovforslaget om en merværdiafgift. Spørgsmålene har navnlig drejet sig om:

1. Skattefradragets afskaffelse.

Det nævnte *mindretal* er enig med ministeren i, at det er mest hensigtsmæssigt at afskaffe skattefradraget fra og med skatteåret 1968-69. Dette vil medføre en lempeligere beskatning af merindtægten allerede for den merindtægt, der er opnået i 1967. Endvidere vil overgangsproblemer, der er opstået ved skattefradragets afskaffelse, løses, inden kildeskatten sættes i kraft.

*) Se sp. 353.

Afskaffelsen af skattefradragreglen bør også omfatte kommuneskatten (og de kirkelige afgifter).

Finansministeren har givet tilsagn om at fremsætte lovforslag om en ændret formueskatteskala, hvorved procenterne nedsættes som følge af skattefradragreglens bortfald.

Efter de i udvalget stedfundne drøftelser af spørgsmålet om nødvendigheden af en særlig regel om skatteloft kan mindretallet tiltræde finansministerens opfattelse, hvorefter et skatteloft bedst opnås ved fastsættelsen af en grundbeløbsskala, således at ændringer i skatteudskrivningen sker med samme procent på alle indtægtstrin.

Udvalget har med finansministeren drøftet de specielle problemer, der vil opstå ved overgangen fra den hidtidige skattefradragregel til et skattesystem uden skattefradragregel. Der er i udvalget enighed om, at der må findes en ordning, der skaber en

rimelig balance mellem de forskellige grupper af skatteydere, og at der ved overgangsordningen særlig må tages hensyn til personer, der ved skattefradragreglens ophævelse går glip af fradrag for en skat, der er særlig stor i forhold til indtægten. Ministeren har over for udvalget givet tilsagn om at søge lovforslaget herom gennemført snarest muligt.

Under udvalgets drøftelser har finansministeren fremlagt følgende udkast til en grundbeløbsskala for indkomstskatten til staten.

Udkastet bygger på den forudsætning, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst skal gives fradrag for kommuneskat og kirkelige afgifter, samt at der, forinden skatten beregnes, yderligere skal gives personfradrag på 10.000 kr. for forsørgere og 5.000 kr. for ikke-forsørgere.

Udkast til grundbeløbsskala.

Af en indkomst på:	betales:	
under 16.000 kr.		19 pct.
16.000—24.000 -	3.040 kr. af 16.000 kr.	+30 pct. af resten
24.000—32.000 -	5.440 - - 24.000	+38 - - -
32.000—60.000 -	8.480 - - 32.000	+45 - - -
60.000 kr. og derover	21.080 - - 60.000	+50 - - -

Det er forudsat, at såvel personfradragene som indkomstgrænserne i skalaen skal reguleres på grundlag af pristallet.

De skattebeløb, der fremkommer ved anvendelsen af dette skalaudkast, angiver statsindkomstskattens grundbeløb, der eventuelt må forhøjes eller nedsættes under hen-

syn til det aktuelle udskrivningsbehov. Disse reguleringer skal foretages med samme procent på alle indkomsttrin.

Hvis der herefter skal udskrives 90 pct. af grundbeløbene, kan følgende skala benyttes:

Af en indkomst (efter fradrag for kommuneskat og efter personfradrag) på:	betales:	
under 16.000 kr.		17,1 pct.
16.000—24.000 -	2.736 kr. af 16.000 kr.	+27,0 pct. af resten
24.000—32.000 -	4.896 - - 24.000	+34,2 - - -
32.000—60.000 -	7.632 - - 32.000	+40,5 - - -
60.000 kr. og derover	18.972 - - 60.000	+45,0 - - -

Med en udskrivning på 90 pct. er der taget hensyn til den nedsættelse af indkomstskatten til staten, som gennemførelsen af merværdiafgiften giver mulighed for i

skatteåret 1968-69, hvis der ikke sker andre ændringer i udskrivningsbehovet.

I øvrigt må udkastet til grundbeløbsskalaen omarbejdes, da der som foran omtalt

ikke skal gives skattefradrag for kommuneskat og kirkelige afgifter.

2. Kildeskatteordningen.

Med hensyn til kildeskatteordningen kan mindretallet tiltræde, at lovforslagene søges sat i kraft den 1. januar 1969.

Ved kildeskatten skal gennemføres en selvstændig beskatning af den udearbejdende hustrus indtægt ved lønarbejde og selvstændig erhvervsvirksomhed.

Efter mindretallets opfattelse viser det materiale, der har været forelagt udvalget, at en ophævelse af sambeskatningen, der gennemføres samtidig med en ophævelse af hustrufradraget, vil medføre en socialt urimelig fordeling af skattebyrden. Ægtepar med samlet indkomst under ca. 30.000 kr. vil i så fald ikke få del i den tilsigtede skattelettelse, medens ægtepar med højere indtægter vil få særlig stor skattelettelse. Det må derfor overvejes at bibeholde hustrufradraget eller at indføre en form for hustru- eller familiefradrag i de tilfælde, hvor hustruen har selverhverv. Dette fradrag, der bør pristalsreguleres, kan eventuelt gives som et fradrag i skatten. For medhjælpende hustruer bør overvejes rimeligheden af at indføre et særligt pristalsreguleret fradrag. Sådanne ændringer medfører, at der må udarbejdes nye grundbeløbsskalaer, og det kan måske vise sig praktisk at arbejde med flere skalaer for at opnå en rimelig fordeling af skattebyrden på de forskellige grupper af skatteydere.

De rent juridiske problemer, der kan opstå i forbindelse med den foreslåede særbeskatning, har været nævnt i udvalget, hvor der imidlertid er enighed om, at dette spørgsmål bør henvises til justitsministeriets ægteskabsudvalg.

Der har i udvalget været rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af mindre erhvervsvirksomheder kan opnå en ordening, hvorefter arbejdet med beregning og indeholdelse af skat hos medarbejderne overlades til et pengeinstitut eller lignende. Finansministeren har oplyst, at lovforslagets bestemmelser ikke vil være til hinder for, at der træffes aftale med de ansatte om sådanne ordninger.

3. Fradragsreglerne.

Under den almindelige gennemgang af skatteproblemer, som det er fundet natur-

ligt at foretage ved overgangen til et nyt skattesystem, har udvalget i særlig grad interesseret sig for de gældende fradragsregler. Man er under drøftelserne heraf blevet enig om, at sygekassekontingenter og præmier til syge- og ulykkesforsikring ikke skal kunne fradrages i det omfang, de er af nogenlunde samme størrelse for næsten hele befolkningen. Endvidere finder mindretallet, at retten til fradrag for indskud på kapitalbindingskonti bør ophæves, jfr. bemærkningerne til ændringsforslag nr. 9.

Det nugældende fradrag for udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads bør ændres således, at de 400 kr. forhøjes til 600 kr., overgrænsen på 1.800 kr. til 2.000 kr. Samtidig bør reglen vedrørende fradrag for udgift til befordring mellem flere samtidige arbejdspladser ændres således, at den kun gælder, hvor den skattepligtige har 2 eller flere arbejdspladser uden for bopælen.

Udvalget har drøftet bestemmelsen i ligningslovens § 8 A om ret til ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt at fradrage gaver til visse almennyttige formål. I forbindelse hermed er drøftet bestemmelsen i ligningslovens § 14, stk. 2, hvorefter der kan opnås fradrag for bl. a. løbende ydelser af gavekarakter til foreninger, fonds o. lign. Der er i udvalget enighed om, at den nuværende praktisering af bestemmelsen i ligningslovens § 8 A er uheldig, men at den videre drøftelse af disse spørgsmål bør hen skydes til folketingets behandling af ligningsloven.

Mindretallet indstiller herefter lovforslagene til *vedtagelse* med de af ministeren foreslåede ændringer.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse. Mindretallet har tilbudt at medvirke til en skattereform uden merværdiafgiften, men med gennemførelse af en samtidighedsskat og ophævelse af fradragsretten for statsindkomstskat mod et andet tilstrækkeligt effektivt skatteloft.

Denne af mindretallet fremhævede sammenhæng har regeringen ikke ønsket at medvirke til eller forhandle om.

Spørgsmålet om, hvilken form en samtidighedsskat i dansk skattepolitik skal have, er efter mindretallets opfattelse foreløbig så uafklaret, at en endelig stillingtagen ikke

kan anses for forsvarlig. I udvalget har der over for regeringsforslaget været fremført en række konkrete indvendinger af både principiel og stor praktisk betydning. I den forbindelse skal bl. a. nævnes de foreslåede betydelige standardfradrag uden dokumentation og den meget vægtige henvendelse fra de kommunale myndigheder.

I udvalget er der endvidere fremlagt andre synspunkter og andre forslag til løsning af problemerne omkring samtidigheds-skatten og kildeskat. Disse synspunkter og forslag bør være helt anderledes gennemarbejdet, inden folketinget træffer beslutning.

Mindretallet har i udvalget peget på, at man ønsker beskatning på grundlag af samtidig indkomst gennemført samtidig med afløsningen af fradragsretten for statsskat og på en måde, så

- 1) hensynet til den enkelte skatteydere faktiske skatteevne og særlige forhold fastholdes, og
- 2) de administrative byrder for erhvervene og andre lønudbetalere gøres mindst mulige.

Ud fra det første hensyn må venstre vende sig imod de foreslåede store standardfradrag, som især vil gavne de store indkomster på grund af progressionen og de skatteydere, som ikke har udgifter ved indkomstens erhvervelse svarende til standardfradraget, men på bekostning af de mindre indkomster og de skatteydere, der faktisk har sådanne udgifter. Derfor er de store standardfradrag uretfærdige i deres virkninger.

Venstre har i stedet foreslået, at ligningsmyndighederne på grundlag af selvangivelsen fortsat foretager individuel ligning. På grundlag heraf og på grundlag af den kommunale og statslige skatteskala udfærdiges der en skattebillet til hver enkelt skatteyder. Af denne skal det umiddelbart fremgå, hvad den pågældende skatteyder skal svare i skat af løbende indtægt.

Venstre vil positivt overveje en kumulativ kildeskat, som har principielle fordele med hensyn til skattebetalingens løbende tilpasning til den samlede indkomst, men erkender, at dette system rejser betydelige tekniske problemer, som kræver nærmere overvejelse.

Efter en afklaring på disse punkter bliver det teknisk muligt i lovgivningen at tage stilling til,

- 1) i hvilket omfang arbejdsgivere og andre lønudbetalere skal opkræve skatten, og
- 2) i hvilket omfang den enkelte lønmodtager selv skal foretage indbetaling af den løbende skat hver måned af biindtægter og af hovedindtægt fra mindre virksomheder eller lejlighedsvis lønudbetalere.

Venstre har endvidere under udvalgsforhandlingen stillet konkrete forslag til en skattereform uden merværdiafgift og under forudsætning af samtidig overgang til beskatning af løbende indkomst og erstatning af fradragsretten for statsindkomstskat gennem et andet skatteloft.

Venstres forslag til den fremtidige indkomstskattereform er:

A. Skatteskalaer.

Forsørgere:

Af skalaindkomst

- indtil 9.000 kr. svares 0 pct.
- mellem 9.000 og 34.000 kr. svares 16 pct.
- mellem 34.000 og 209.000 kr. svares 40 pct.
- ud over 209.000 kr. svares 45 pct.

Andre skatteydere („ikke-forsørgere“):

Af skalaindkomst

- indtil 5.500 kr. svares 0 pct.
- mellem 5.500 og 30.500 kr. svares 16 pct.
- mellem 30.500 og 205.500 kr. svares 40 pct.
- ud over 205.500 kr. svares 45 pct.

Ved at anvende personfradrag i stedet for skattefri bundgrænse (som det sker nu ved kommuneskattens beregning) og ved at sætte disse personfradrag til 9.000 kr. for forsørgere og 5.500 kr. for andre skatteydere („ikke-forsørgere“) kan disse skalaer udtrykkes i følgende *enhedsskala* i forhold til skalaindkomster *efter* personfradrag og *efter* fradrag for kommuneskat:

Samtlige skatteydere:

Af skalaindkomst (efter personfradrag)

- mellem 0 og 25.000 kr. svares 16 pct.
- mellem 25.000 og 200.000 kr. svares 40 pct.
- ud over 200.000 kr. svares 45 pct.

Størrelsen af personfradrag og øvrige indkomstgrænser i denne enhedsskala forudsættes reguleret i takt med den almindelige indkomstudvikling i samfundet, eksempelvis udtrykt ved udviklingen i den gennemsnitlige årsindkomst for faglærte arbejdere. Skalaen må under de nævnte forudsætninger om beskatningsgrundlaget og ved en udskrivningsprocent på 100 af grundbeløbskalaen anslås at indbringe staten et indkomstskatteprovenu, der vil være 400-500 mill. kr. mindre end ved anvendelsen af de gældende skalaer for statsindkomstskatten.

Venstre forbeholder sig i øvrigt mindre tilpasninger af skalaer m. v. på baggrund af skattedepartementets kontrolberegninger.

B. Sambeskatningen.

1) Ægtefæller, som begge har selvstændig indkomst, skal frit kunne vælge mellem sambeskatning med „hustrufradrag“ som hidtil og *individuel* beskatning, hvorved hver ægtefælle beskattes for sig efter ovennævnte enhedsskala og hver med et personfradrag på 5.500 kr.

2) Ægtefæller, som begge i betragteligt omfang udfører arbejde i ægteparrets fælles virksomhed, skal frit kunne vælge mellem sambeskatning med et „fradrag for medhjælpende ægtefælle“ på 1.000 kr. og *individuel* beskatning, hvorved der tillægges den ene ægtefælle 30 pct. af indtægten, dog højst 12.000 kr., og den anden ægtefælle resten af indtægten, således at hver ægtefælle herefter beskattes for sig efter ovennævnte enhedsskala og hver med et personfradrag på 5.000 kr.

3) Det almindelige børnetilskud forhøjes med 150 kr. I tilknytning til forhøjelsen af de almindelige børnetilskud bør der ske en vis regulering af forældrebetalingen for børnehaveplasser m. v.

Det provenutab, som opstår ved denne samlede reform af indkomstbeskatningen, den stærkt forenklede enhedsskala samt løsningen af sambeskatningsproblemet, vil ligge inden for og endog være betydelig mindre end de forhøjelser, som regeringen i forbindelse med sit forslag om merværdiafgiften har foreslået blot for de allerede punktbeskattede varer. Venstre har foreslået det til

ovennævnte skattereform nødvendige beløb tilvejebragt alene ved disse mindre forhøjelser inden for de også hidtil punktbeskattede vareområder.

C. Skatteloft.

Venstre lægger afgørende vægt på at bevare fradragsretten for kommunale skatter og har under forhandlingerne peget på de væsentlige, saglige argumenter, som taler herfor.

Venstre ønsker endvidere tilvejebragt et effektivt skatteloft ved, at det fastlægges, at ingen skatteyder i alt i sådanne skatter, bidrag osv., som udskrives ved lovgivning og på grundlag af indkomstens størrelse, noget år kan pålægges at yde over 65 procent af sin sidst tjente krone (overgrænse for marginalbeskatning).

I kraft af den ovenfor foreslåede og automatisk indkomstregulerede grundbeløbskala vil denne højeste procent umiddelbart betyde et faktisk lavere skatteloft for alle indkomster undtagen de højeste, således for indkomster indtil ca. 200.000 kr. et skatteloft på 60 pct. af den sidst tjente krone. For lavere indkomster vil loftet automatisk være lavere.

Hvis forskelle i de kommunale beskatningsprocenter ville betyde, at skatteloftet i nogle tilfælde ellers ville blive gennembrudt, skal indkomstskattebeløbet til staten i disse tilfælde nedsættes så meget, at skatteloftet respekteres.

D. Beskatning af opsparing.

Mindretallet beklager, at finansministeren ikke har været i stand til at fremlægge konkrete forslag til en formueskatteskala og til dennes tilpasning med hensyn til bortfaldet af skattefradragsretten.

Bortfaldet af fradragsretten for formueskat rejser særlige problemer for formueejere med små indkomster. Disse problemer må løses ved en udbygning af reglerne om nedslag i skatten, hvor formuens afkast er særlig ringe, herunder hvor formuen fremkommer ved de opskrevne ejendomsvurderinger, uden at skatteevnen herved er forøget.

Venstre ønsker endvidere den skattemæssige tilskyndelse til opsparing opretholdt og må afvise regeringens forslag om afskaffelse af reglerne om kapitalbinding. Venstre

foreslår i stedet, at nedslag i den skattepligtige indkomst ved kapitalbinding afløses af nedslag i skatten.

Et tredje mindretal (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) har i udvalget arbejdet for, at en skattereform med overgang til kildeskat skulle danne grundlag for en omlægning af beskatningen, så merværdiafgiftens provenu anvendes til en nedsættelse af de direkte skatter. Mindretallet har under forhandlingerne søgt at opnå tilsagn om en begrænsning af den direkte statsskat, men har ikke kunnet opnå tilsagn herom. Under drøftelsen af det af regeringen fremlagte skalaudkast har mindretallet stillet forslag om at afdæmpe progressionen for mellemindkomster gennem nedsættelse af beskatningsprocenten.

Mindretallet har stillet forslag om et skatte loft, der ville få virkning for alle indkomstgrupperes beskatning.

Fradragsretten for kommuneskat er af mindretallet foreslået bevaret, for at forskellen i skattetryk i kommuner med høj og lav beskatningsprocent kunne udjævnes til gavn for beboerne i kommuner med særlig høj kommunal beskatning.

Mindretallet har fremsat ønske om, at udearbejdende hustruer særbeskattes efter enhedsskalaen, at medhjælpende hustruer får et særligt fradrag, og at der indføres et særligt familiefradrag.

Under forhandlingerne har mindretallet ønsket sikkerhed for, at husmødre ikke skal opkræve kildeskat, og at der bliver adgang for erhvervsdrivende til at få de ansattes skat beregnet og opkrævet gennem et pengeinstitut.

Mindretallet har vendt sig imod afskaffelsen af de kapitalbindingskonti, der ifølge oplysninger i udvalget i særlig grad anvendes af arbejdere og funktionærer.

Under drøftelse af forslag om at afskaffe fradrag for bidrag og gaver til foreninger har mindretallet præciseret, at det konservative folkeparti ønsker at fastholde dette fradrag, der er af stor betydning for en række foreninger med samfundsnyttige formål.

Som udtryk for det konservative folkepartis tilslutning til kildeskatten kan mindretallet anbefale at stemme for lovforslagene, og partiet vil i forbindelse med kommende

forhandlinger om en særlig ikrafttrædelseslov søge at sikre den mest enkle ordning og den mest rationelle administration.

Et fjerde mindretal (det radikale venstres medlemmer af udvalget) har erklæret sig villig til at medvirke til gennemførelsen af en kildeskatteordning og har i udvalget fremlagt en skitse til en tidssvarende kildeskat.

For det første fastholdes i mindretallets forslag det grundlæggende princip, at skattebetalingen er et forhold mellem den enkelte skatteyder og det offentlige. For det andet opretholdes evne- og lighedsprincippet, idet standardfradrag og undladelse af beskatning af visse indtægter ikke er påkrævet efter det radikale forslag. For det tredje indebærer forslaget, at der opnås størst mulig overensstemmelse mellem den løbende og den endelige skat, således at store efterreguleringer ved årets slutning kan undgås. For det fjerde sikrer mindretallets forslag den enkleste mulige administration for arbejdsgiverne og det mest hensigtsmæssige grundlag for skattemyndighedernes administration, idet det bygger på en rationel udnyttelse af moderne databehandlingsteknik.

Det er under udvalgsarbejdet blevet klart, at kildeskattens praktiske udformning ikke er afklaret med vedtagelsen af regeringens forslag, og mindretallet vil under folketingets videre arbejde med kildeskatten forsøge at påvirke denne lovgivning, så den fra starten kan være tidssvarende.

Mindretallet har stillet forslag om en skala, der gennem en automatisk indtægtsregulering af skalagrænserne sikrer en permanent fastlæggelse af byrdefordelingen imellem de enkelte indkomstgrupper. Som regeringens forslag fremtræder, imødekommes mindretallets ønsker ikke på afgørende områder.

Efter mindretallets forslag foregår skatteberegningen centralt, hvilket muliggør en smidigere løsning af sambeskatningens problemer, bl. a. ved særbeskatning af ægtefæller med udeerhverv og anvendelse af delebeskatning i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at udskille hustruens indkomst til særskilt beskatning.

Mindretallet har i udvalget stillet forslag om, at justitsministeriets ægteskabsudvalg skal udarbejde forslag om ændring af ægte-

fællers skattemæssige stilling, således at den bringes i overensstemmelse med de principper, der i ægteskabslovgivningen i mange år har været gældende for ægtefællers økonomiske ansvar.

Da den indstilling, der ovenfor er afgivet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, på væsentlige punkter afviger fra mindretallets ønsker og forslag, kan mindretallet ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (Peter Nielsen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Hans Lund, Chr. Rasmussen, Børge Schmidt, Eigil Schytt, Ømann og Aksel Larsen):

Til § 1.

1) § 1, nr. 1, affattes således:

„1. personer, der har bopæl her i landet.“

2) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„0. Personer, der inden for de sidste 4 år har haft bopæl her i landet, medmindre de godtgør at være undergivet indkomstbeskatning til fremmed stat eller Færøerne efter reglerne for derboende personer.“

Til § 3.

3) I stk. 3 ændres „§ 1, nr. 2“ til: „§ 1, nr. 3“.

Til § 5.

4) I stk. 1, 2. punktum, ændres ordene „undervisnings- eller opdragelsesanstalt“ til: „børne- og ungdomshjem“.

5) Stk. 2-4 affattes således:

„Stk. 2. Et hjemmeværende barn ansættes dog selvstændigt til skat, hvis det i indkomståret har en samlet årsindtægt på mindst 1.200 kr. ved

a) arbejde for fremmede,

b) indtægtsnydelse eller formue, der ikke er modtaget som gave fra en af forældrene, eller

c) arbejde i forældrenes erhvervsvirksomhed, forudsat at barnet er fyldt 15 år ved begyndelsen af indkomståret.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den årsindtægt, der efter stk. 2 er afgørende for, om barnet skal ansættes selvstændigt til skat, foretages først de fradrag, der vedrører den omhandlede indtægtsart. I barnets samlede indtægt af den i stk. 2 a) og b) nævnte art gives dernæst et særligt fradrag på 800 kr., uden at denne indtægt dog derved kan bringes under 0.

Stk. 4. Når et hjemmeværende barn samleskattes med familieoverhovedet, medregnes dets samlede indtægt af den i stk. 2 a) og b) nævnte art kun i det omfang, den overstiger 800 kr.“

Til § 8.

6) I stk. 1 og 2 ændres „§ 1, nr. 2“ til: „§ 1, nr. 3“.

Til § 23.

7) Paragraffen affattes således:

„§ 23. De personlige skatter til staten og kommunen, kirkelige afgifter og folkepensionsbidrag kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det samme gælder personlige skatter, der pålignes i udlandet af indkomst eller formue, samt det i § 61, stk. 2, nævnte tillæg til restskat.

Stk. 2. Overskydende skat, jfr. § 62, medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Den i § 62, stk. 2, omhandlede godtgørelse medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.“

Til § 25.

8) I stk. 1, 3. punktum, udgår ordene „samt fradraget for personlige skatter“.

9) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Standardfradraget udgør 840 kr., dog højst 70 kr. for hver kalendermåned, ved hvis begyndelse selvstændig skattepligt foreligger. For gifte mænd, der er sambeskattet med hustruen, forhøjes standardfradraget til 1.200 kr., dog højst med 30 kr. for hver kalendermåned, ved hvis begyndelse sambeskatning finder sted. For personer,

der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år og ikke har indgået ægteskab, udgør standardfradraget 240 kr., dog højst 20 kr. for hver kalendermåned, ved hvis begyndelse selvstændig skattepligt har foreligget.“

Til § 35.

10) Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Indkomstskatten udskrives efter skalaer, der angiver skatten af den skattepligtige indkomst nedsat med personfradrag i henhold til § 37. Reglerne for udskrivningen fastsættes ved lov forud for hvert kalenderår.“

11) Stk. 2 udgår.

12) Stk. 3, 1. punktum, affattes således:

„Indkomstskat til staten af dødsboer udskrives med en procent, der fastsættes ved lov forud for hvert kalenderår.“

Til § 36.

13) Paragraffen affattes således:

„§ 36. Til brug ved beregningen af foreløbig skat lader finansministeren på grundlag af de gældende udskrivningsregler udarbejde opkrævningsskalaer for indkomstskat til staten, folkepensionsbidrag, kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter under ét.“

Til § 37.

14) Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. Ved beregning af indkomstskat for personer, der er skattepligtige efter § 1, indrømmes der i den ansatte skattepligtige indkomst et personfradrag for den selvstændigt skattepligtige person. Personfradragets størrelse fastsættes ved lov forud for hvert kalenderår.“

15) I stk. 2 udgår 3. punktum.

Til § 44.

16) Stk. 2 udgår.

Til § 48.

17) I stk. 3 udgår 2. punktum.

Til § 50.

18) 3. punktum udgår, og i 4. punktum ændres ordene „§ 48, stk. 3, 3. pkt.“ til: „§ 48, stk. 3, 2. pkt.“

Til § 53.

19) I stk. 1, 2. punktum, ændres ordet „anbringender“ til: „oplysninger“.

20) Stk. 3 affattes således:

„Stk. 3. I løbet af den periode, hvori skattekortene, bikortene og skattebilletterne skal benyttes, kan den skattepligtige under de i stk. 1 anførte betingelser forlange grundlaget for den foreløbige skattesvarelse ændret med fremtidig virkning. I løbet af den nævnte periode kan skattemyndighederne under de i stk. 2 anførte betingelser på tilsvarende måde ændre grundlaget for den foreløbige skattesvarelse.“

Til § 55.

21) Ordene „kan skattemyndigheden bestemme, at det beløb, som efter myndighedens skøn er betalt for meget, straks skal tilbagebetales“ ændres til: „tilbagebetales det beløb, som efter skattemyndighedens skøn er betalt for meget, straks“.

Til § 58.

22) 2. punktum affattes således:

„Falder sidste rettidige betalingsdag på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.“

Til § 61.

23) I stk. 4 affattes 2. punktum således:

„Udgør restskatten 200 kr. eller derunder, forfalder hele beløbet dog til betaling den 1. august i det år, ansættelsen til slutskat sker, med sidste rettidige betalingsdag for den skattepligtige den 20. i forfaldsmånedens eller, hvis dette er en helligdag eller en lørdag, den følgende hverdag.“

Til § 62.

24) I stk. 2 tilføjes i sidste punktum efter ordet „overskydende“: „beløb“.

Til § 64.

25) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. Den enkelte kommune kan forlange, at der ved begyndelsen af hver måned af statskassen udbetales den et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolytvedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen til enhver tid gældende overslag udgør dens indtægt ved indkomstskat og kirkelige afgifter af personer og dødsboer.“

Til § 84.

26) Stk. 3 affattes således:

„Stk. 3. Finansministeren bestemmer, hvor lang tid de indeholdelsespligtige skal opbevare de for underretningen fornødne bilag m. v.“

Bemærkninger.

Til nr. 1, 2, 3 og 6.

Ved den foreslåede formulering af reglerne om, hvem der er fuldt skattepligtige her i landet, sker der en væsentlig udvidelse af skattepligten. Efter ændringsforslaget vil skattepligten bestå, så længe en person har bopæl her i landet. Selv om bopælen her i landet opgives, opretholdes skattepligten i de første 4 år efter bopælsopgivelsen. Dog skal skattepligten bortfalde i det omfang, den pågældende dokumenterer at være undergivet beskatning til fremmed stat eller Færøerne efter de for derboende gældende regler. Hvor skatteyderen har opretholdt sin bopæl her og således ubetinget er skattepligtig her til landet, vil bestemmelserne i de med andre lande indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning dog ofte medføre, at beskatningen her ophører. Den fortsatte skattepligt for personer, der bevarer bopæl her, vil føre til dobbeltbeskatning i de tilfælde, hvor flytning sker til et land, hvormed Danmark ikke har indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst, men denne dobbeltbeskatning ophæves i medfør af creditreglen i ligningslovens § 33, for så vidt angår indtægter, der hidrører fra kilder i udlandet.

Det må antages, at de foreslåede regler

gør det vanskeligere for herboende at etablere sig som „udlandsdanskere“, dels fordi skattepligten ikke ophører, blot fordi bopælen opgives, dels fordi Nationalbanken ikke kan antages at ville betragte en person som valutaudlænding, så længe den fulde skattepligt til Danmark består.

Ændringen medfører, at der på skattemisterne vil blive stående en del personer, som det kan være vanskeligt at få kontakt med. Det er ved den foreslåede formulering forudsat, at det ved den særlige ikrafttrædelseslov sikres, at bestemmelserne ikke får tilbagevirkende kraft.

Til nr. 4 og 5.

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 7.

Det foreliggende lovforslag, jfr. § 23, bygger på skattefradragsreglen, men med sådanne modifikationer, at dens skadelige virkninger i det væsentlige afbødes. Man vil imidlertid få et bedre og mere enkelt system ved helt at afskaffe fradragsreglen. Ændringsforslaget tager derfor sigte på at ophæve retten til at fradrage de personlige skatter til staten og kommunen, kirkelige afgifter og folkepensionsbidrag ved indkomstopgørelsen.

Til nr. 8.

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 9.

Det i § 25 omhandlede standardfradrag skal bl. a. tjene til dækning af udgifter til sygeforsikring og indskud på kapitalbindingskonti. Da det er tanken at afskaffe fradrag for beløb, der anvendes til disse formål, foreslås det at nedsætte standardfradraget med en tredjedel. Ændringsforslaget tager sigte herpå.

Til nr. 10 og 11.

Ændringerne er konsekvenser af ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 12.

Man har fundet det hensigtsmæssigt, at procentsatsen for udskrivningen af indkomstskatten i dødsboer fastsættes i den årlige udskrivningslov, hvori der træffes

bestemmelse om skalaerne for personskatten.

Til nr. 13.

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 14 og 15.

Efter bestemmelsen er der adgang til at indrømme en forhøjelse af personfradraget for den kreds af personer, der efter de gældende regler opnår nedslag i skatteansættelsen (folkepensionister m. fl.). Det er hensigten at tilvejebringe en ordning, hvorefter man undgår de særlige nedslagsregler. Disse regler kan i så fald mest hensigtsmæssigt erstattes af en forhøjelse af pensionsydelse. Med henblik herpå foreslås det at lade adgangen til at indrømme forhøjet personfradrag udgå af lovforslaget.

Til nr. 16.

Efter ændringsforslaget skal de særlige regler om indeholdelse af skat hos medhjælp i privat husholdning og i landbruget fastsættes senere, således at der bliver mulighed for at drøfte den nærmere ordning med de interesserede organisationer. Reglerne bør udformes således, at den almindelige husmoder ikke skal medvirke ved skatteopkrævningen.

Til nr. 17 og 18.

Ændringerne er konsekvenser af ændringsforslag nr. 7.

Til nr. 19, 20 og 21.

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 22 og 23.

Ved lov af 30. november 1965 ændredes gældsbrevslovens bestemmelser om rettidig

betaling, således at når sidste rettidige betalingsdag ifølge et gælds brev falder på en helligdag eller en lørdag, udskydes sidste rettidige betalingsdag til den følgende søgnedag. Tilsvarende ændringer blev samtidig foretaget i købeloven, checkloven og vekselloven.

Under hensyn til den stedfindende udvikling med en mere og mere udbredt lørdagslukning inden for såvel offentlige som private institutioner og virksomheder forekommer det rimeligt også i det foreliggende lovforslag at udskyde betalingsfristen, når sidste rettidige betalingsdag falder på en lørdag.

Til nr. 24, 25 og 26.

Ændringerne er redaktionelle.

II. forslag til lov om kommunal indkomstskat.

Af indenrigsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 16.

I stk. 1, 2. punktum, indføjes efter ordene „indkaldelse til militærtjeneste,“ ordet: „uddannelse,“.

Bemærkninger.

Det tilsigtes ved forslaget at præcisere, at også vanskelige økonomiske forhold som følge af uddannelse vil kunne begrunde, at der sker en bevillingsmæssig lempelse af kommunal indkomstskat efter bestemmelsen i § 16, hvorved bemærkes, at der efter den tilsvarende bestemmelse i den gældende kommuneskattelovs § 39 i praksis i et vist omfang indrømmes skattelempelse i uddannelsesstilfælde.

Peter Nielsen.

Ove Hansen.

Per Hækkerup,
formand.

Egon Jensen.

Hans Lund.

Chr. Rasmussen.

Børge Schmidt.

Eigil Schytt.

Henry Christensen.

Alfred Bøgh.

Jens Frandsen.

Poul Hartling.

Ib Thyregod.

Ninn-Hansen.

Jørgen Jensen.

Poul Møller.

Poul Sørensen.

Ømann.

Aksel Larsen.

Hilmar Baunsgaard.

Skytte.